

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: میشل شوسودوسکی

برگردان از: حمید محوی

۲۰ فبروری ۲۰۱۲

سوریه :

جنگ “بشر دوستانه” آینده توسط ناتو

[سفیر ایالات متحده روبرت فورد در اواخر ماه جنوری ۲۰۱۱ در اوج جنبش اعتراضی در مصر به دمشق فرستاده شد]

مقدمه

«برای تسهیل عملیات نیروهای رهانی بخش، [...] در اوایل شورش و مداخله با اقدامات ویژه، باید برخی افراد کلیدی حذف شوند» [...]

به محض این که تصمیمات سیاسی برای ایجاد شورش در سوریه اتخاذ گردید، سیا و اینتلیجنت سرویس (ام آی ۶) باید در خاک سوریه حوادث محدود، خرابکاری، با هم کاری افراد سازماندهی کنند [...] ایجاد سانحه و حادثه نباید روی دمشق تمرکز یابد» [...]

علاوه بر این : ترس و وحشت زیاد [...] ایجاد حوادث، زد و خورد در مناطق مرزی (صحنه آرائی در مناطق مرزی) [...] بهانه کافی برای مداخله را فراهم می سازد [...] سیا و اینتلجنت سرویس (ام آی ۶) باید از امکاناتشان در سطح جنگ روانی برای بالا بردن تنش در منطقه استفاده کنند.»

(پرونده افشاء شده در مورد سرویس های اطلاعاتی ایالات متحده و انگلستان، لندن، واشینگتن، ۱۹۵۷)

دروغ های رسانه ای و تبلیغات دولتی رویدادهای سوریه را به عنوان «جنبش اعتراضی صلح جویانه» معرفی کرده اند.

منشاء «تظاهرات» به شکلی که رسانه های حاکم مطرح می کنند به هیچ عنوان در شکاف سیاسی داخلی نیست. «تظاهرات» به آن شکلی که از طریق رسانه های حاکم در اذهان عمومی انعکاس یافته، در واقع از همان آغاز حاصل عملیات پنهانی سرویس های اطلاعاتی ایالات متحده و ناتو بوده است. هدف چنین عملیاتی، بی ثبات سازی سوریه از طریق ایجاد هرج و مرج اجتماعی و به هدف بی اعتبار سازی دولت بشار الاسد و بی ثبات سازی سوریه به عنوان دولت- ملت بوده است.

از اواسط مارچ ۲۰۱۱، گروه های مسلح اسلام گرا، به پشتیبانی سرّی سرویس های اطلاعاتی ایالات متحده و اسرائیل، حملات تروریستی همراه با ایجاد آتش سوزی علیه ساختمان های دولتی را به اجرا گذاشتند. تیراندازان ماهر حرفه ئی که از باند سربازان مزدور تشکیل شده، با سازماندهی کردن کمین، پولیس، نیروهای نظامی و شهروندان ناشناس را هدف قرار می دادند. این موضوع به شکل گسترده به اثبات رسیده و پرونده های بسیار زیادی موجود است. به شکلی که در گزارشات دیدبانان اتحادیه عرب مطرح گردیده، مدارک زیادی وجود دارد که گروه های مسلح را مسؤول کشتار شهروندان معرفی می کند.

در حالی که ارتش و دولت سوریه مسؤولیت سنگینی را به عهده دارند، باید بی هیچ ابهامی بگوئیم که اعمال تروریستی، به انضمام قتل رایگان مرد و زن و کودک، نتیجه اقدامات ایالات متحده، ناتو و اسرائیل بوده است که با آموزش و تجهیز و تأمین مالی «گروه های مسلح» در سوریه دست به عملیات زده اند.

به اساس گزارشات، دلایل متعددی نشان می دهد که مأموران اطلاعاتی بیگانه به صفوف شورشیان ضمیمه شده اند. یکی از نمایندگان امنیتی گفته است که وقتی که هرج و مرج و کشتار در کشور عربی به جریان افتاد، مأموران ام آی ۶ و سیا که از پیش در سوریه حضور داشتند، به ارزیابی وضعیت پرداختند. از سوی دیگر نیروهای ویژه با سربازان فراری سوریه به مذاکره پرداخته اند، هدف از این مذاکرات این بود که بدانند در صورتی که تصمیم بگیرند نیروهای شورشی را تجهیز کنند، به چه نوع سلاح و ابزار اطلاعاتی نیازمند خواهند بود.

یک منبع آگاه اعلام کرده است که «ام آی ۶ و سیا در سوریه هستند و عملیات نفوذ آنها برای کسب اطلاعات بوده.» «اس آ اس (نیروی هوایی ویژه)، و ای بی اس (نیروی ویژه اطلاعاتی) می خواهند بدانند که چه می گذرد و سربازان به چه تجهیزاتی نیازمند هستند.»

«ارتش سوریه آزاد» اختراع مستقیم ایالات متحده و ناتو است. هدف از این مداخله نظامی، تحریک واکنش پولیس و نیروهای نظامی به وسیله تانک تهاجمی و زره پوش است که دیر یا زود مداخله نظامی را توجیه ساخته و «مسؤولیت حفاظتی» را به عهده ناتو خواهد گذاشت.

طرح مداخله ناتو که مراحل مقدماتی آن پیش از مارچ ۲۰۱۱ تهیه شده بود در دست بررسی می باشد. به اساس منابع نظامی و اطلاعاتی، ناتو، ترکیه و عربستان سعودی درباره «چگونگی و شکلی که این مداخله باید داشته باشد» گفت و گو می کنند.

مأموران ایالات متحده، انگلستان و ترکیه مسؤولیت تحویل تجهیزات نظامی به شورشیان را به عهده دارند. وزیر دفاع بریتانیا به سهم خود تأیید کرد که در حال تهیه طرح منطقه پرواز ممنوع، تحت نظارت ناتو و با هم کاری کشورهای هم پیمان است، ولی در آغاز باید حکم شورای امنیت در سازمان ملل متحد را در اختیار داشته باشد. به اساس طرح های سرّی «جنگ در سوریه می تواند خیلی مهمتر و خونبارتر از جنگ علیه قذافی باشد.»

مداخله نظامی «بشر دوستانه» به اساس الگوی لیبیا طرح ریزی می شود. نیروهای ویژه ناتو، بریتانیا، فرانسه، قطر و ترکیه با نقض حقوق بین الملل در خاک سوریه مستقر هستند. این موضوع را منابع نظامی بریتانیا تأیید کرده اند:

«نیروهای ویژه بریتانیا با ارتش سوریه آزاد ملاقات داشته اند [...] ظاهراً هدف از این ملاقات مقدماتی ارزیابی توانائی شورشیان و گشودن راه برای هر گونه عملیات در آینده بوده است [...]»

گزارشات تازه تر حاکی از این امر است که نیروهای ویژه بریتانیایی و فرانسوی به شکل فعال اعضای ارتش سوریه آزاد را در پایگاهی که در ترکیه واقع شده، آموزش می دهند.

گزارشات دیگری نشان می دهد که آموزش ها در لیبیا و در شمال لبنان صورت گرفته است.

مأموران بریتانیایی ام آی ۶ و ستاد مشترک اعضای اس آ اس، و ای بی اس شورشیان را برای جنگ داخلی (جنگ در مناطق شهری) آموزش می دهند، و در عین حال سلاح و تجهیزات در اختیار آنها می گذارند. مأموران سیا و نیروهای ویژه ایالات متحده شورشیان را در زمینه اطلاعاتی پوشش می دهند.»

وضعیت اجتماعی – سیاسی سوریه

در منشاء تشنجات اجتماعی و تظاهرات توده ها در سوریه، مطمئناً دلایل روشنی وجود دارد: در این سال های گذشته افزایش بی کاری و فروپاشی شرایط اجتماعی، به ویژه از دوران اصلاحات رادیکال اقتصادی در سال

۲۰۰۶ به مدیریت صندوق بین المللی پول که شرایط بسیار سختی را تحمیل کرد، انجماد حقوق، دگرگونی در نظام مالی، خصوصی سازی و اصلاحات تجاری.

از سوی دیگر، اختلافات عمیقی در بطن دولت و ارتش وجود دارد. چهار چوب سیاسی پوپولیستی در حزب بعث به شدت فرسوده شده است. یکی از بخش های ممتاز هیأت رهبری با نئولیبرالیسم وصلت کرده است و به کار بستن «درمان اقتصادی» به شیوه ای که صندوق بین المللی پول پیشنهاد می کند، موجب ثروت بیشتر برای صاحب منصبان اقتصادی شد. بخش های طرفدار ایالات متحده در مراتب بالای ارتش و اطلاعات سوریه نیز گسترش پیدا کرد. ولی نقش جنبش «طرفدار- دموکراسی» که به بازیگران اسلام گرا و گذار شده و از جانب ناتو و «جامعه بین المللی» حمایت می شوند، از پشتیبانی جامعه سوریه برخوردار نیستند.

موج اعتراضی خشونت بار شامل بخش بسیار ناچیزی از افکار عمومی در سوریه می شود. این حرکات تروریستی با خصلت مذهبی به هیچ عنوان برای مسائلی مانند بی کاری و اختلاف طبقاتی، حقوق شهروندی راه حلی ندارد. اکثریت مردم سوریه به علاوه مخالفان دولت بشار الاسد از این جریان اعتراضی و شورش مسلحانه دفاع نمی کنند، و به طریق اولی موضع گیری آنها کاملاً در قطب مخالف است.

وجه طنز آمیز این موضوع، به این شکل است که علی رغم طبیعت قدرت مدار دولت رئیس جمهور بشار الاسد از پشتیبانی قابل توجه مردم برخوردار بوده، و گردهم آئی های گسترده آنها به نفع دولت این موضوع را تأیید می کند. سوریه تنها دولت مدنی مستقلی است که در جهان عرب هنوز وجود دارد. پایگاه مردمی، ضد امپریالیستی و مدنی میراثی که از دوران حزب بعث بر جا مانده و "مسلمانان، مسیحیان و دروزها" را در خود جای داده و از مبارزه ملت فلسطین دفاع می کند.

هدف نهائی منفقین ایالات متحده و ناتو تخریب دولت بشار الاسد و جایگزین ساختن آن توسط یک شیخ یا یک نوع جمهوری اسلامی طرفدار ایالات متحده یا یک نوع «(اصطلاح)» «دموکراسی» طرفدار ایالات متحده است.

شورش : الگوی لیبیا

خصوصیات شورش در سوریه مشابه شورش در لیبیا می باشد : از بریگادهای شبهه نظامی شبکه القاعده تشکیل شده که مستقیماً از پشتیبانی ناتو و ترکیه برخوردار هستند.

گزارشات متعدد تأیید می کند که فرماندهان عالی رتبه ناتو و ترکیه تجهیزات نظامی در اختیار شورشیان گذاشته و به آنها آموزش نیز داده اند : «ستراتژهای ناتو فکر می کنند که به طریق اولی مقادیر زیادی راکت ضد تانک و ضد هوائی، خمپاره و مسلسل سنگین باید به شورشیان و مراکز اعتراضی داده شود تا نیروهای نظامی دولتی را به عقب نشینی وادار سازند.»

([DEBKAfile](#), NATO to give rebels anti-tank weapons, 14 août 2011)

«علاوه بر این، منابع نظامی تأیید کرده اند که شورشیان سوریه تحت سرپرستی افسران نظامی ترکیه کاربرد سلاح های جدید را می آموزند، و آموزش آنها نیز در اماکن مختلف در پایگاه های ترکیه که در مجاورت مرز سوریه واقع شده است، صورت می گیرد.»

گزارشات تازه حضور نیروهای ویژه بریتانیایی و قطری را در شهر حمص تأیید کرده، و در تشکلات شورشیان شرکت دارند و علاوه بر این با همکاری ارتش ترکیه در پی ذخیره سازی اسلحه هستند.

به همان شکلی که در لیبیا به وقوع پیوست، عربستان سعودی پشتیبانی مالی نیروهای شورشی در سوریه را به عهده دارد: «ترکیه و عربستان مقادیر زیادی اسلحه و صندوق پول به شکل مخفیانه به سوریه گسیل داشته است. پیش بینی شده است که یگانهای سعودی و شورای همکاری خلیج در هم آهنگی با ترکیه در جنوب سوریه گسترش یابند.

فعالیت های ناتو به متشکل ساختن شورشیان و ارسال سامانه های نظامی محدود نمی گردد، بلکه علاوه بر این ها در پی استخدام هزاران « مبارز آزادی» هستند که دوران مجاهدین در افغانستان را تداومی می کند که به هم کاری سیا علیه شوروی ها جهاد اعلام کرده بودند.

استخدام مجاهدین به ستراتیژی ناتو در لیبیا تعلق داشت، یعنی جایی که نیروهای مزدور تحت مدیریت فرماندهی سابق گروه مبارزان اسلامی در لیبیا، عبدالحکیم بلحاج، می جنگیدند.

الگوی لیبیا در رابطه با نیروهای شورشی در پیوست با بریگادهای اسلامی در کنار ناتو در سوریه دوباره به کار بسته شده است. مبارزان مسلمان از پشتیبانی سرویس های اطلاعاتی غربی و اسرائیلی برخوردار هستند. به همین دلیل، بریگاد گروه مبارزان مسلمان شاخه لیبیا به ریاست عبدالحکیم به سوریه فرستاده شدند، و تحت نظارت نیروهای ویژه ناتو دست به اعمال تروریستی می زنند.

نقش مرکزی سفیر ایالات متحده روبرت فورد

سفیر ایالات متحده روبرت فورد در اواخر ماه جنوری ۲۰۱۱ در اوج جنبش اعتراضی در مصر به دمشق فرستاده شد. (نویسنده در ۲۷ جنوری ۲۰۱۱ در دمشق به سر می برد، یعنی روزی که فرستاده واشینگتن اعتبار نامه خود را به دولت اسد تحویل داد).

در آغاز سفرم به سوریه در جنوری ۲۰۱۱، به معنای این انتخاب سیاسی فکر می کردم، و به نقشی که او می تواند در روند پنهانی در بی ثبات سازی سیاسی به اجرا گذارد. با این وجود تصور نمی کردم که طرح بی ثبات سازی دو ماه پس از ورود روبرت فورد به عنوان سفیر ایالات متحده در سوریه، به اجرا گذاشته شود.

بازگشت سفیر ایالات متحده به دمشق، و مشخصا فردی مانند روبرت فورد در این مقام، مستقیما با آغاز جنبش اعتراضی علیه دولت بشار الاسد در اواسط مارچ مرتبط می باشد.

روبرت فورد، فرد چنین وضعیتی بود. به عنوان مرد شماره ۲ در سفارت ایالات متحده در عراق (۲۰۰۴-۲۰۰۵) تحت ریاست جان نگرپونت، نقش کلیدی در ایجاد یک «راه کار آزادیبخش» در عراق ایفاء کرد. این راه کار عبارت بود از پشتیبانی اسکادران های مرگ عراقی و نیروهای شبهه نظامی که از روی الگوی تجربیات امریکای مرکزی تهیه شده بود.

باید یادآوری کنیم ، رئیس سیا، ژنرال دیوید پتروس (۱) که اخیرا توسط اوباما برگزیده شده، او در سازماندهی کمک های سرّی به نیروهای شورشگر و «مبارزان آزادی»، و در عین حال اجرای طرح های نفوذی در نیروهای نظامی و اطلاعاتی سوریه، و غیره، تأثیر قاطعانه ای داشته است.

در سفارت ایالات متحده در بغداد به سال ۲۰۰۴، در هم آهنگی با جان نگرپونت و روبرت فورد، دیوید پتروس طرح «ضد شورش» [فرماندهی موقت امنیت چند ملیتی] [در عراق] را هدایت کرد.

نقش نیرنگ آمیز رسانه های غربی

رسانه های غربی به هیچ عنوان از نقش پیمان نظامی ایالات متحده، ناتو و اسرائیل در برپا ساختن شورش های مسلحانه حرفی نمی زنند. علاوه بر این، چند جبهه مترقی نیز کورکورانه با ناتو هم آواز شده اند.

خیلی به سادگی از نقش عملیات سرّی سرویس های اطلاعاتی سیا و ام آی ۶ در پشتیبانی از گروه های مسلح خبری نیست. به اساس برخی گزارشات، گروه های شبهه نظامی سلفی که در عملیات تروریستی شرکت داشته اند، به شکل سرّی توسط سرویس های اطلاعاتی اسرائیل (موساد) پشتیبانی شده اند. اخوان المسلمین از پشتیبانی ترکیه و اینتلجنت سرویس. اخوان المسلمین از سال ۱۹۵۰ از حمایت های سرویس های سرّی در اینتلجنت سرویس برخوردار بوده است.

به طور کلی، رسانه های غربی افکار عمومی را در مورد چگونگی و هویت جنبش اعتراضی عرب به اشتباه انداخته اند، و از پشتیبانی های وزارت دولت ایالات متحده و بنیاد های امریکائی (۲) حرفی نمی زنند. موضوعی که شناخته شده است و پرونده های متعددی درباره آن وجود دارد، این است که وزارت دولت ایالات متحده از سال ۲۰۰۶ تأمین مالی مخالفان رئیس جمهور بشار الاسد را به عهده دارد.

Normal 0 21 false false false FR X-NONE AR-SA

رسانه ها چنین جلوه دادند که جریان اعتراضی در سوریه در پیوند با پیکره «بهار عرب» بوده، و آن را در اذهان عمومی به عنوان جریان اعتراضی دموکراتیک تلقی کردند که به شکل خود به خودی از مصر و مغرب به مشرق گسترش یافته است.

با این وجود دلایل گوناگونی وجود دارد که حوادث سوریه را به عنوان طرحی نشان می دهد که در هماهنگی با روند های تعویض رژیم در کشورهای دیگر، مانند مصر و تونس، از مدت ها پیش آماده شده بود.

اوج گیری جنبش اعتراضی جنوب شهر مرزی در عا به دقت تهیه شده بود تا حوادث تونس و مصر را گسترش دهد. رسانه ها در هم سرانی جمعی شان حوادث سوریه را به عنوان «جنبش اعتراضی صلح آمیز» علیه دولت بشار الاسد معرفی کردند، در حالی که مدارک عینی تأیید می کنند که گروه های مسلح اسلام گرا مسؤول اعمال تروریستی هستند. همین گروه های اسلام گرا نیز هستند که در تظاهرات به شکل نفوذی عمل می کنند.

در نتیجه می بینیم که تحریف رسانه ای در سطح بسیار گسترده انجام گرفته است. تظاهرات عظیم به طرفداری از دولت را به سادگی به عنوان دلیل و مدرک (به عنوان مثال به شکل پرونده تصویری) به عنوان تظاهرات ضد دولتی جا زدند. گزارشاتی که درباره تلفات منتشر می شود، به اساس «شاهدان عینی» و یا نظریات افرادی تهیه شده است که به اپوزیسیون سوریه در تبعید تعلق دارد، و فاقد اعتبار است.

گزارشات در مورد تلفات براساس «شاهدان عینی» و یا نظریات مخالفان رژیم در تبعید تهیه شده و فاقد اعتباری باشد. دیدبان حقوق بشر شاخه سوریه که در لندن مستقر می باشد، و غالباً در رسانه ها به عنوان «منبع معتبر» از آن یاد می شود. رسانه های اسرائیلی، با اجتناب از موضوع شورش مسلحانه، به طور ضمنی رویارویی نیروهای سوریه علیه گروه شبهه نظامی حرفه ئی متشکل را تأیید کرده اند.

در نبود داده های معتبر، مانع از این نبوده است که رسانه های غربی - به اصطلاح - «ارقام رسمی» را در مورد قربانیان اعلام نکنند. ولی باید پرسید که، منابع این داده ها کدام بوده؟ چه کسانی مسؤول این تلفات هستند؟

چهار راه خطرناک : به سوی جنگی گسترده

در خاورمیانه و آسیای مرکزی

اوج گیری آتش جنگ جزء لاینفک برنامه نظامی می باشد. بی ثبات سازی دولت های حاکم از راه «تعویض رژیم» در رابطه تنگاتنگ با طرح نظامی است. طرح عملیات نظامی به اساس صحنه های جنگ تناوبی - یکی پس از دیگری - توسط ایالات متحده و ناتو تهیه شده است.

تدارکات جنگی برای حمله به سوریه و ایران از چندین سال پیش در «مراحل پیش رفته» آماده شده بوده است. طراحان نظامی ایالات متحده، ناتو و اسرائیل خطوط اصلی اردوی نظامی «بشر دوستانه» را ترسیم کرده اند، که در آن ترکیه به عنوان دومین قدرت بزرگ نظامی در ناتو، نقش مرکزی را بازی خواهد کرد. ما در چهار راه خطرناکی قرار گرفته ایم. اگر عملیات نظامی ایالات متحده و ناتو علیه سوریه به اجراء گذاشته شود، منطقه وسیعی از شمال افریقا تا مرزهای افغانستان و پاکستان تا مرز چین، یعنی منطقه خاورمیانه و آسیای مرکزی در آتش جنگی گسترده غرق خواهد شد.

در حال حاضر چهار صحنه جنگی را می توانیم تشخیص دهیم: افغانستان و پاکستان، عراق، فلسطین و لیبیا. حمله علیه سوریه، دیر یا زود، به گسترش این مناطق جنگی مستقل به تمام خاورمیانه و آسیای مرکزی خواهد انجامید.

راهی که به تهران ختم می شود، از دمشق عبور می کند. جنگ به فرماندهی ایالات متحده و ناتو علیه ایران، نخستین مرحله از اردوی بی ثبات سازی (تعویض رژیم)، شامل عملیات سرّی اطلاعاتی با پشتیبانی نیروهای شورشی علیه دولت سوریه خواهد بود.

جنگ علیه سوریه می تواند به عنوان اردوی نظامی ایالات متحده و ناتو علیه ایران تلقی گردد، که در آن ترکیه و اسرائیل مستقیماً دخالت خواهند داشت. در عین حال موجب بی ثبات سازی لبنان نیز خواهد شد که در حال حاضر در شرف تکوین است.

امروز بیش از هر زمان دیگری، ضرورتی حیاتی ایجاب می کند تا شبکه های تحریف و دروغ رسانه ئی را افشاء کنیم.

میشل شوسودوسکی، مونترآل، ۱۱ فیروری ۲۰۱۲

Michel Chossudovsky, Montréal, le 11 février 2012

Article original en anglais publié le 11 février : [SYRIA: NATO's Next "Humanitarian" War?](#)

Traduction Julie Lévesque pour [Mondialisation.ca](#)

Michel Chossudovsky est un collaborateur régulier de Mondialisation.ca. [Articles de Michel Chossudovsky publiés par Mondialisation.ca](#)

پانوش

-۱

David Petraeus

-۲

le National Endowment for Democracy (NED)

گاهنامه هنر و مبارزه

۱۹ فیروری ۲۰۱۲

Mondialisation.ca, Le 17 février 2012

میشل شوسودوسکی، مونترآل، ۱۱ فبروری ۲۰۱۲